

Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling

Versie maart 2015

Vastgesteld: 13 april 2015

Inhoud

1.	Inleiding	3
2.	Stappenplan	3
3.	Schema	8
4.	Doelstelling	8
5.	Verantwoordelijkheid scholen	9
6.	Verdeling verantwoordelijkheden	10
7.	Definities	11
8.	Meldplicht school aan ouder(s)	12
9.	Signalenlijst	14
10.	Extra informatie	15

1. Inleiding

Dit protocol geeft richtlijnen in signaleren en handelen bij een vermoeden van kindermishandeling en/of huiselijk geweld. Het protocol richt zich op beroepskrachten die werken binnen het beroepsonderwijs bij het Summa College. Onder beroepskracht wordt in dit protocol verstaan eenieder die werkt met leerlingen, maar geen hulpverleningsverantwoordelijkheid heeft. De beroepskracht heeft wel een **meldplicht**, d.w.z. dat **de beroepskracht verplicht is te handelen volgens dit protocol wanneer er sprake is van signalen/ vermoedens van kindermishandeling en/ of huiselijk geweld**.

In aanmerking moet worden genomen:

- De Wet Bescherming Persoonsgegevens;
- De Wet op de Jeugdzorg;
- De Wet Maatschappelijke Ondersteuning.

Waarom een protocol?

Bij een vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld is het belangrijk dat op zorgvuldige en eenduidige wijze gehandeld wordt. Een protocol biedt houvast in het maken van keuzes. Tevens is een protocol een essentieel onderdeel van het beleid van de instellingen. Duidelijkheid over de verdeling van verantwoordelijkheden is een voorwaarde voor het in gebruik stellen van het protocol.

Daarnaast hebben beroepskrachten basiskennis en –vaardigheden nodig om op een juiste manier om te gaan met (een vermoeden van) kindermishandeling en huiselijk geweld. Indien de beroepskracht zich onvoldoende voelt toegerust in kennis en of ervaring is het zijn/ haar verantwoordelijkheid om dit aan te geven bij de zorgcoördinator.

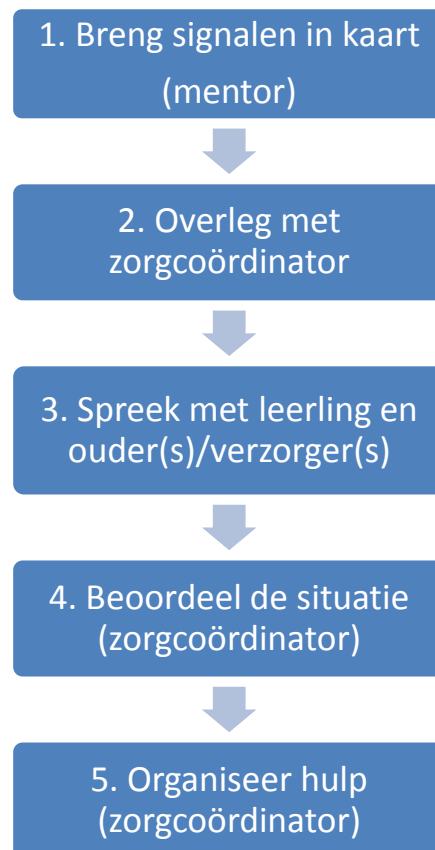
2. Stappenplan

In deze paragraaf worden de stappen die beroepskrachten geacht worden te zetten omschreven. De stappen gaan in op het proces vanaf het moment dat er signalen zijn. Het signaleren zelf heeft in het model een andere plaats gekregen. Signaleren wordt gezien als een belangrijk onderdeel van de beroepshouding van de beroepskrachten die binnen de organisatie werkzaam zijn. Zo bezien is signalering geen stap in het stappenplan, maar een grondhouding die in ieder contact met studenten, leerlingen en patiënten wordt verondersteld.

De stappen die hieronder worden beschreven zijn in een bepaalde volgorde gerangschikt. Maar deze volgorde is niet dwingend. Waar het om gaat, is dat de beroepskracht op enig moment in het proces alle stappen heeft doorlopen, voordat hij besluit om een melding te doen. Zo zal het soms voor de hand liggen om meteen met de leerling in gesprek te gaan over bepaalde signalen. In andere gevallen zal de beroepskracht eerst overleg willen plegen met een collega, schoolmaatschappelijk werk en met Veilig Thuis Zuidoost-Brabant, voordat hij het gesprek met de leerling aangaat. Ook zullen stappen soms twee of drie keer worden gezet.

Het stappenplan schetst in algemene zin de stappen die in geval van signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling dienen te worden gezet. Bij specifieke vormen van dit geweld moeten de stappen soms nader worden ingekleurd. Bijvoorbeeld in geval van signalen van seksueel geweld of van vrouwelijke genitale verminking. Bespreek in deze gevallen, of bij twijfel altijd, tijdig de signalen met de zorgcoördinator.

In schema:

Stap 1: In kaart brengen van signalen (actie Mentor)

Als een beroepskracht signalen opvangt van huiselijk geweld of kindermishandeling, wordt van hem gevraagd om deze signalen in kaart te brengen. Indien de beroepskracht niet de mentor is, meldt hij deze signalen bij de mentor van de betreffende leerling. De mentor legt deze signalen vast, evenals (de uitkomsten van) de gesprekken die hij over de signalen voert, de stappen die hij zet en de besluiten die hij neemt. Hierbij is objectiviteit erg belangrijk.

Ook de gegevens die de signalen weerspreken worden vastgelegd. Bij het in kaart brengen van signalen volgt de beroepskracht de aanwijzingen van zijn eigen organisatie of praktijk. In de praktijk van het Montessori College Eindhoven overlegt de mentor eerst met de zorgcoördinator alvorens de signalen in Somtoday vast te leggen. Vervolgens noteert hij de signalen bij "Begeleidingsverslagen" in Somtoday, waarbij hij het verslag de status "vertrouwelijk" geeft. Houd feiten en signalen uit elkaar, vermeld het als het gaat om eigen interpretatie en veronderstellingen en vermeld de bron als er informatie wordt vastgelegd die afkomstig is van een ander.

Signalen in verband met de kinderen van een leerling

Een beroepskracht kan ook zorgen hebben over andere gezinsleden van zijn leerling met wie hij zelf geen contact heeft of, hoewel dat in het Voortgezet Onderwijs weinig voor zal komen, de kinderen van een leerling. Zo kunnen er bijvoorbeeld zorgen zijn over verwaarlozing (zowel fysiek als sociaal emotioneel) van het kind als gevolg van het onvermogen om op zo'n jonge leeftijd voor een kind te zorgen. Ook al kan de beroepskracht geen uitspraak doen over de feitelijke situatie waarin de kinderen of andere gezinsleden zich bevinden omdat hij geen contact met hen heeft, is er in dergelijke gevallen wel aanleiding voor nader onderzoek naar de omstandigheden waarin zij verkeren. In een dergelijk geval is overleg met Veilig Thuis van belang.

Stap 2:

Overleg met de zorgcoördinator (actie Mentor)

Overleg met leerlingbegeleider/vertrouwenspersoon en/of inschakelen

Schoolmaatschappelijk werk (SMW)/zo nodig raadplegen van Veilig Thuis Zuidoost-Brabant (actie zorgcoördinator = casemanager)

Informereren teamleider (actie zorgcoördinator)

Om de signalen die in kaart zijn gebracht goed te kunnen duiden, is overleg met een deskundige collega noodzakelijk. De mentor overlegt daarom ALTIJD met de zorgcoördinator wanneer er sprake is van een vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld. De zorgcoördinator overlegt te allen tijde eerst met de leerlingbegeleider/vertrouwenspersoon en bepaalt vervolgens of overleg met de Schoolmaatschappelijk werker (is adviserend, niet uitvoerend) en/of met het zorg -en adviesteam van de school gewenst is.

De zorgcoördinator kan (daarnaast) op basis van anonieme leerlinggegevens ook Veilig Thuis Zuidoost-Brabant raadplegen. Bij een vermoeden van (dreigende) vrouwelijke genitale verminking of eer-gerelateerd geweld zal doorgaans een beroep moeten worden gedaan op specifieke expertise via SMW. Bij dreiging van **eergerelateerd geweld** vrijwel in alle gevallen consult vragen bij het Landelijk Expertise Centrum Eergerelateerd Geweld (www.leceergerelateerdgeweld.nl) alvorens te handelen.

LET OP: bij signalen die wijzen op acuut en zodanig ernstig geweld dat de leerling daartegen onmiddellijk moet worden beschermd, kan meteen advies worden ingewonnen bij Veilig Thuis Zuidoost-Brabant. Ook kan contact worden gezocht de politie.

Bij de volgende stappen worden de afdelingscoördinator en de mentor steeds geïnformeerd gedurende het vervolg van het traject.

Stap 3: Gesprek met leerling en ouder(s)/verzorger(s) (actie zorgcoördinator)

Omdat openheid een belangrijke grondhouding is in de relatie tussen school en leerling/ouders, wordt in het stappenplan zo snel mogelijk contact gezocht met de leerling en met de ouder(s)/verzorger(s) om de signalen te bespreken.

Na het overleg met leerlingbegeleider/vertrouwenspersoon en/of de Schoolmaatschappelijk werker en/of Veilig Thuis Zuidoost-Brabant (zie stap 2), volgt een gesprek met de leerling. In dat overleg is bepaald wie dat gesprek voer(en). Over het algemeen zal dat de mentor zijn, eventueel in het bijzijn van de leerlingbegeleider, met als doel om de signalen al dan niet bevestigd te krijgen. Ook kan er voor gekozen worden dat de leerlingbegeleider alleen een gesprek met de leerling voert met hetzelfde doel.

In het gesprek met de leerling gaat het er om dat de mentor:

- het doel van het gesprek uitlegt;
- de signalen, dit wil zeggen de feiten die hij heeft vastgesteld en de waarnemingen die hij heeft gedaan, bespreekt;
- de leerling uitnodigt om daarop te reageren; en
- pas na deze reactie zo nodig komt tot een interpretatie van wat hij heeft gezien en gehoord en wat hem in reactie daarop verteld is.

Soms zal het vermoeden door het gesprek worden weggenomen, dan zijn de volgende stappen van het stappenplan niet nodig. Worden de zorgen over de signalen door het gesprek niet weggenomen, dan worden ook de volgende stappen gezet. Als de signalen daar aanleiding toe geven is het aan te raden ouders in contact te brengen met de schoolmaatschappelijk werker.

Geen gesprek met de leerling

Er zijn gevallen wanneer er kan worden afgezien van een gesprek met de leerling. Het gaat om situaties waarin door het voeren van het gesprek de veiligheid van een van de betrokkenen in het geding zou kunnen komen. Ook kan worden afgezien van een gesprek als er goede redenen zijn om aan te nemen dat de leerling daardoor de contacten met de beroepskracht zal verbreken waardoor de leerling uit het zicht raakt.

→ Bovenstaande overwegingen dienen ALTIJD besproken te worden met de zorgcoördinator!

Gesprek met de ouder(s)/verzorger(s).

Normaal gesproken wordt er ook een gesprek over de signalen gevoerd met de ouder(s)/verzorger(s). Dit is niet alleen van belang als de ouders mogelijkerwijs betrokken zijn bij het huiselijk geweld of de mishandeling, maar ook als dit niet aan de orde is. Zij behoren, zeker als zij het gezag uitoefenen, als regel te worden geïnformeerd over wat er bij

hun kind speelt. Dit gesprek wordt gevoerd door de mentor mét de zorgcoördinator en/of de leerlingbegeleider/vertrouwenspersoon.

NB: Een gesprek met (een van) de ouders kan achterwege blijven in verband met de veiligheid van het kind of die van anderen. Bijvoorbeeld als de beroepskracht redenen heeft om aan te nemen dat hij het kind dan uit het oog zal verliezen omdat de ouders het kind van school zullen halen, of dat het eer-gerelateerd geweld zal escaleren.

→ Bovenstaande overwegingen dienen ALTIJD besproken te worden met de zorgcoördinator!

Stap 4: Wegen van het geweld of de kindermishandeling (actie Zorgcoördinator)

Na de eerste drie stappen beschikt de zorgcoördinator al over redelijk veel informatie: de beschrijving van de signalen die hij heeft vastgelegd, de uitkomsten van het gesprek met de leerling en met de ouder(s)/verzorger(s) en het advies van deskundigen. In stap 4 komt het er op aan dat de zorgcoördinator deze informatie weegt. Deze stap vraagt van de beroepskracht dat hij het risico op huiselijk geweld of kindermishandeling inschat, evenals de aard en de ernst van dit geweld. De zorgcoördinator toetst/bespreekt zijn/haar wegging ALTIJD met de leerlingbegeleider/vertrouwenspersoon en de schoolmaatschappelijk werker.

Indien besloten wordt geen verdere actie te ondernemen omdat de conclusie van stap 1 t/m 4 is dat er geen sprake is van kindermishandeling of huiselijk geweld, dient dit te worden vastgelegd in het dossier van de leerling. Blijf de leerling wel volgen.

Als de conclusie van stap 1 t/m 4 is dat er wel sprake is van kindermishandeling of huiselijk geweld, dan volgt stap 5.

Stap 5: Beslissen, Hulp organiseren en/ of melden (actie Zorgcoördinator)

Samen hulp organiseren en effecten volgen

ALTIJD hulp inschakelen van de schoolmaatschappelijk werker. Deze zal in de meeste gevallen een generalist van WIJeindhoven inschakelen. Ook in het geval van een melding bij Veilig Thuis komt de melding bij WIJeindhoven terecht.

In geval van dreiging/noodzaak tot acuut ingrijpen en de schoolmaatschappelijk werker niet bereikbaar is, kan de zorgcoördinator rechtstreeks contact opnemen met de crisisdienst van WIJeindhoven:

<p style="text-align: center;">Spoedeisende jeugdzorg WIJeindhoven 088-0666 999</p>

Het volgende van de effecten van deze hulp is een gezamenlijke actie van alle betrokkenen. Wanneer het geweld niet blijkt te stoppen of opnieuw oplaait worden de signalen aan de zorgcoördinator gemeld, waarna de schoolmaatschappelijk werker alsnog een melding doet.

Een melding doen:

- Informeer altijd de leerling en de ouders dat een melding wordt gedaan;
- Meld vermoedens bij Veilig Thuis, ook bij twijfel;
- Sluit aan bij de feiten/gebeurtenissen en onderscheid eigen informatie en informatie van derden;
- Maak afspraken met Veilig Thuis over de eigen inzet na de melding;
- Registreer in de verwijzindex risicojongeren (Zorg voor Jeugd)

Veilig Thuis Zuidoost-Brabant
0800-2000
info@veiligthuis-zuidoostbrabant.nl

3. Doelstelling

Aanleiding voor het basismodel meldcode

In het najaar van 2008 kondigden staatssecretaris Bussemaker van VWS en de ministers Hirsch Ballin van Justitie en Rouvoet van Jeugd en Gezin een wetsvoorstel aan waarin aan organisaties en zelfstandige beroepsbeoefenaren, in het kader van kwaliteitszorg, de plicht wordt opgelegd om een meld-code te hanteren voor huiselijk geweld en kindermishandeling.

Onder huiselijk geweld en kindermishandeling vallen ook:

- seksueel geweld
- vrouwelijke genitale verminking
- eer-gerelateerd geweld
- ouderenmishandeling.

De verplichting geldt voor organisaties en zelfstandige beroepskrachten in de (jeugd)gezondheidszorg, het onderwijs, de kinderopvang, de jeugdzorg en de maatschappelijke ondersteuning en eveneens voor politie en justitie

Functies van de meldcode

De beoogde verplichting voor organisaties en zelfstandige beroepsbeoefenaren om een meldcode te hanteren, heeft tot doel beroepskrachten te ondersteunen in de omgang met signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling. Een meldcode bevat een stappenplan. Dit stappenplan leidt de beroepskracht stap voor stap door het proces vanaf het moment dat hij signaleert tot aan het moment dat hij eventueel een beslissing neemt over het doen van een melding. De stappen maken de beroepskracht duidelijk wat er van hem wordt verwacht bij signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling en hoe hij, rekening houdend met zijn beroepsgeheim, op een verantwoorde wijze komt tot een besluit over het doen van een melding. Deze ondersteuning van beroepskrachten in de vorm van het stappenplan, levert, zo mag worden verwacht, een bijdrage aan een effectieve aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling.

De organisatie zal, als zij aan toezicht door de inspectie is onderworpen, door de inspectie kunnen worden aangesproken op het beschikken over een meldcode en op het scheppen van de randvoorwaarden waardoor de beroepskrachten die binnen een organisatie werkzaam zijn, de meldcode in een veilig werkklimaat kunnen toepassen. Individuele beroepskrachten binnen de organisatie kunnen worden aangesproken op de feitelijke toepassing van het stappenplan in de meldcode bij signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling.

4. Verantwoordelijkheid scholen

- Herkennen van signalen die kunnen wijzen op kindermishandeling.
- Overleg plegen met de zorgcoördinator bij zorg over een leerling aan de hand van waargenomen signalen die kunnen wijzen op kindermishandeling.
- Overleg plegen met de gedragswetenschapper van de instelling/collega SMW/Veilig Thuis.
- Uitvoeren van afspraken die zijn voortgekomen uit het zoals observeren, een gesprek met de leerling, een gesprek met de ouders, of contact opnemen met externe instellingen.
- Het bieden van passende hulpverlening of het al dan niet doen van een zorgmelding.
- Het registreren van de genomen acties, zorg dragen voor goede verslaglegging.
- Het informeren van beroepskrachten en leerlingen/ouder(s)/verzorger(s) over de meldcode die wordt gehanteerd en het doel daarvan.
- Het aanbieden van voldoende en regelmatig terugkerende opleidingen en trainingen voor de beroepskrachten.
- Het regelmatig evalueren van het gebruik van de meld-code op basis van de casuïstiek. Dit draagt bij aan de verbetering van de kwaliteit van de meld-code en van de bewustwording van de handelwijze van de professionals bij signalering van huiselijk geweld en kindermishandeling.
- Het zorgen voor de beschikbaarheid van deskundigen die kunnen worden geraadpleegd.
- Het zicht houden op de effecten van de meldcode.
- Het maken van afspraken met de beroepskrachten (bijvoorbeeld in de ondernemingsraad) op welke wijze zijn organisatie hen zal ondersteunen als leerlingen hen, in of buiten rechte, aanspreken op het zetten van de stappen van de meldcode.

Deze afspraken zijn belangrijk voor een veilig werk- en meldklimaat en maken duidelijk dat het handelen volgens de meldcode geen individuele keuze is maar beleid.

5. Verdeling verantwoordelijkheden

Verantwoordelijkheden beroepskrachten/mentor

- Signaleren (gebruik daarvoor bijv. de signalenlijst (zie punt 9) en overleg met mentor/zorgcoördinator over die signalen
- Het uitvoeren van het stappenplan zoals eerder genoemd in dit protocol.

Verantwoordelijkheden directie, bestuur, leidinggevende

- Opnemen van het protocol kindermishandeling en huiselijk geweld in het kwaliteitsbeleid van de instelling.
- Informeren van leerlingen, ouder(s)/verzorger(s) en beroepskrachten over dit beleid.
- Benoemen van één of meerdere contactpersonen kindermishandeling: de zorgcoördinator en een vervanger.
- Steunen van alle beroepskrachten in hun handelen volgens het protocol.
- Zorg dragen voor voldoende deskundigheid bij beroepskrachten over signaleren en omgaan met (vermoedens van) kindermishandeling.
- Eindverantwoordelijkheid dragen voor de uitvoering van het protocol.

Verantwoordelijkheden contactpersoon kindermishandeling: de zorgcoördinator (casemanager)

- Herkennen van signalen die kunnen wijzen op kindermishandeling.
- Functioneren als vraagbaak binnen de instelling voor algemene informatie over (het protocol) kindermishandeling.
- Overleg plegen met de beroepskracht die zorg heeft over een leerling.
- Indien nodig overleggen met schoolmaatschappelijk werk en/ of ZAT.
- Kennis hebben van de handelwijze volgens het protocol.
- Vaststellen van taken van een ieder (wie doet wat wanneer).
- Zo nodig contact op (laten) nemen met het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling voor advies of melding.
- Waken voor de veiligheid van de leerling bij het nemen van beslissingen.
- Toezien op zorgvuldige omgang met de privacy van de leerling/het betreffende gezin.
- Verslaglegging.
- Informeren van de leidinggevende.
- Afsluiten van het protocol.
- Evalueren van de genomen stappen.
- Periodiek bijstellen van het protocol.

Verantwoordelijkheden schoolmaatschappelijk werker

- Herkennen van signalen die kunnen wijzen op kindermishandeling.
- Overleg plegen met de zorgcoördinator bij zorg over een leerling aan de hand van waargenomen signalen die kunnen wijzen op kindermishandeling.
- Overleg plegen met de gedragswetenschapper van de instelling/collega SMW/WIJeindhoven/Veilig Thuis.

- Uitvoeren van afspraken die zijn voortgekomen uit de overleggen, zoals observeren, een gesprek met de leerling, een gesprek met de ouders, of contact opnemen met externe instellingen.
- Bespreken van de resultaten van deze ondernomen stappen met de zorgcoördinator.
- Het bieden van passende hulpverlening of het al dan niet doen van een zorgmelding.
- Het registreren van de genomen acties, zorg dragen voor goede verslaglegging.

6. Definities

Kindermishandeling:

“Elke vorm van voor de minderjarige bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke, psychische of seksuele aard, die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een relatie van afhankelijkheid of van onvrijheid staat, actief of passief opdringen waardoor ernstige schade wordt berokkend of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek of psychisch letsel.”

1 Lichamelijke mishandeling:

Het toebrengen van verwondingen zoals kneuzingen, blauwe plekken, snij-, brand-, of schaafwonden, botbreuken, hersenletsel. Deze verwondingen kunnen ontstaan door slaan, schoppen, knijpen, door elkaar schudden, branden, snijden, krabben, verstikking.

2 Lichamelijke verwaarlozing:

Aan het kind onthouden wat het voor zijn lichamelijke gezondheid en ontwikkeling nodig heeft, zoals goede voeding, voldoende kleding, voldoende slaap, goede hygiëne en benodigde medische verzorging.

3 Psychische of emotionele mishandeling:

Stelselmatig vernederen, kleineren, pesten, bang maken, bedreigen met geweld, achterstellen, het verbieden met anderen om te gaan, eisen stellen waaraan het kind niet kan voldoen.

Ook getuige zijn van huiselijk geweld valt hieronder.

4 Psychische of emotionele verwaarlozing:

Aan het kind onthouden wat het voor zijn geestelijke gezondheid en ontwikkeling nodig heeft: aandacht, respect, veiligheid, scholing, contact, warmte, liefde, genegenheid en bevestiging.

5 Seksueel misbruik:

Seksuele handelingen bij of met het kind, die niet passen bij leeftijd of ontwikkeling, of seksuele handelingen waaraan het kind zich niet kan onttrekken. Dit gaat van het betasten van het lichaam tot verkrachting en komt voor bij kinderen van alle leeftijden. Ook het tonen van pornografisch materiaal aan een kind, valt onder seksueel misbruik.

Huiselijk geweld:

Geweld dat door iemand uit de huiselijke- of familiekring van het slachtoffer wordt gepleegd. Hieronder vallen lichamelijke en seksuele geweldpleging, belaging en bedreiging (al dan niet door middel van, of gepaard gaand met, beschadiging van goederen in en om het huis).

Er is altijd sprake van een machtsverschil tussen dader en slachtoffer. Uit onderzoek blijkt dat plegers de meest kwetsbare personen kiezen, als slachtoffer. Een ander kenmerk van huiselijk geweld is de omstandigheid dat dader en slachtoffer (waaronder ook minderjarige slachtoffers) desondanks (soms noodgedwongen) blijvend deel uitmaken van elkaars leef- en woonomgeving. Hiermee hangt samen dat huiselijk geweld vaak een stelselmatig karakter heeft en er een hoog recidiverisico is. Geweld in het gezin gaat vaak met andere problematiek gepaard, zoals spanningen tussen echtgenoten, werkloosheid of verslaving.

Geweld: aantasting van de persoonlijke integriteit in de vorm van lichamelijk of seksueel, en/of geestelijk geweld. Het geweld kan variëren van een enkele klap, trap of schop met letsel als gevolg tot systematisch frequent en langdurig geweld met blijvend lichamelijk letsel als gevolg.

Huiselijke kring: de dader is een (ex-)partner, gezinslid, familielid of huisvriend. Huisvrienden zijn personen die een vriendschappelijke band onderhouden met het slachtoffer of iemand uit de onmiddellijke omgeving van het slachtoffer en het slachtoffer in de huiselijke sfeer ontmoeten.

Slachtoffer(s): iemand die door de gevolgen van bepaalde handelingen of gebeurtenissen wordt getroffen.

Slachtoffers van huiselijk geweld: personen die het geweld ondergaan of ervaren, veroorzaakt door hen die tot de huiselijke kring behoren. Zoals vrouwen en mannen die door hun (ex-) partners worden mishandeld, kinderen die door hun ouders of huisvrienden worden mishandeld of misbruikt. Maar ook ouders of ouderen die door hun kinderen of verzorgenden worden mishandeld. Kinderen die getuige zijn van huiselijk geweld - en niet direct het slachtoffer - worden toch aangemerkt als slachtoffers, omdat alleen al het als kind getuige zijn van vormen van geweld in huis kan leiden tot traumatische gevolgen.

Pleger of dader: iemand die een strafbaar feit pleegt, iemand die een misdrijf pleegt.

7. Meldplicht school aan ouder(s)

De school heeft een meldplicht aan ouder(s) voor leerlingen tot 16 jaar. Wanneer de leerling 16 jaar of ouder is, hoeven de ouders niet geïnformeerd te worden. Wanneer een leerling de ouders niet wil informeren, brengt één van de betrokken beroepskrachten de leerling het belang om dat wel te doen onder de aandacht.

Onderstaand is de meldplicht schematisch weergegeven.

De school overlegt altijd via schoolmaatschappelijk werk met WIJindhoven of Veilig Thuis wanneer er wel een meldplicht is maar de school een bedreigende situatie vreest. Vanuit deze instellingen wordt dan onderzocht of er inderdaad sprake is van een bedreigende situatie. Hierdoor kan de meldplicht aan ouders komen te vervallen.

Niet alle zorgpartners hebben een meldplicht. Voor vertrouwenspersonen kunnen andere privacy regels gelden. Jeugdartsen en huisartsen, maar bijvoorbeeld ook de Fiom (hulp bij ongewenste zwangerschap) hebben geheimhoudingsplicht. Dit verschil in informatieplicht geeft een spanningsveld in de samenwerking. School overlegt hierover in een vroeg stadium met de betrokken instanties. Voor de Fiom geldt dat het betrekken en/of informeren van ouders altijd onderwerp van gesprek is, ook al is melding aan de ouders juridisch niet verplicht.

Schema meldplicht school aan ouders

Leeftijd	Meldplicht school aan ouders
< 12 jaar	Ja, wettelijk verplicht
12 – 16 jaar	Ja, als de jongere niet in staat is om haar belangen te bepalen, wordt er informatie verstrekt aan de wettelijke vertegenwoordiger Nee, als het belang van de jongere daarmee in gevaar komt en wanneer de persoonlijke levenssfeer van de leerling of een ander daardoor wordt geschaad
≥ 16 jaar	Nee, geen wettelijke verplichting. Wel inzetten op het overtuigen van de leerling van het belang om ouders te informeren.

8. Signalenlijst

Hoe kunt u signaleren?

Om actief te kunnen signaleren is het van belang bewust te observeren. Observeren is nauwkeurig kijken. Let u vooral op de volgende signalen:

De leerling (en/of ouder(s)/verzorger(s)) vertonen zorgwekkende kenmerken op het gebied van:

Sociaal isolement:

- Onbereikbaar.
- Nauwelijks contact met anderen.
- Extreem schuw.
- Schrikachtig.

Psychische of verslavingsproblemen:

- Vreemd gedrag, verwardheid.
- Achterdocht.
- Geen besef van plaats/tijd/persoon.
- Angstig gedrag.
- Naar alcohol ruiken, trillende handen.
- Onaangepast gedrag.
- Lusteloosheid, initiatiefloosheid.
- Sufheid.

Onvoldoende persoonlijke verzorging:

- Vervuild en stinkend lichaam of kleding.
- Onbehandelde ziektes of wonden.
- Verwaarlozing.

Vervuilde woning / woonomgeving:

- Stank.
- Veel vuil of troep.
- Overmatig aantal (onverzorgde) dieren.

Sociaal maatschappelijke problemen:

- Betalingsachterstanden of schulden.
- Dreigende huisuitzetting / afsluiting energie en/of water.
- Lichamelijke of mentale mishandeling.
- Veel ruzies en conflicten.
- Kinderen de dupe van problemen van hun ouders.

Schoolse ontwikkeling:

- Opvallende gedragsveranderingen.
- Plotselinge achterstand in ontwikkeling / achteruitgang van cijfers zonder aanwijsbare oorzaak.
- Weinig betrokkenheid van de ouder(s)/verzorger(s) bij uiting van zorgen.

Advies

Bij iedere stap van de meldcode geldt dat er altijd contact op kan worden genomen met Veilig Thuis Zuidoost-Brabant. Bij Veilig Thuis is veel kennis aanwezig over mogelijke signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling. De medewerkers kunnen ook adviseren over de te zetten stappen en over het voeren van gesprekken met leerlingen over de signalen. Bij het vragen van advies zet Veilig Thuis zelf geen stappen in de richting van de leerling of die van anderen. Het advies is dus uitsluitend gericht tot de adviesvrager. Alle melders van een vermoeden van kindermishandeling worden door Veilig Thuis Zuidoost-Brabant geïnformeerd over hetgeen er met hun informatie is gedaan

NB: Adviesgesprekken vinden plaats op basis van anonieme leerlinggegevens, voor een adviesgesprek heeft u uw beroepsgeheim dus niet te verbreken.

Melden

Als er bij het volgen van de stappen wordt besloten tot het doen van een melding, neemt Veilig Thuis Zuidoost-Brabant het onderzoek naar het huiselijk geweld of de kindermishandeling over. Veilig Thuis Zuidoost-Brabant houden melders op de hoogte van de uitkomsten van het onderzoek en van de acties die in gang worden gezet.

NB: Bij een melding moeten leerlinggegevens worden verstrekt omdat Veilig Thuis anders geen acties in gang kan zetten naar aanleiding van de melding.

Veilig Thuis Zuidoost-Brabant

0800-2000

info@veiligthuis-zuidoostbrabant.nl

9. Extra informatie

<http://shginfo.nl/> (steunpunt huiselijk geweld)

www.watkanikdoen.nl (kindermishandeling)

<http://www.watkanikdoen.nl/herken-signalen>

<http://www.vooreenveiligthuis.nl/>

<http://www.eindhoven.nl/inwonersplein/zorg-welzijn-inkomen/Advies-en-meldpunt-huiselijk-geweld-en-kindermishandeling.htm>